

uprawnia do zajmowania stanowisk oficerskich oraz do uzyskania stopnia oficerskiego w służbie pożarniczej.

§ 3. 1. Szkoła oficerów pożarnictwa z rocznym okresem nauczania szkoli kandydatów na oficerów pożarnictwa.

2. Kandydaci do szkół oficerów pożarnictwa muszą się wykazać posiadaniem wiadomości w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej.

3. Szkoły oficerów pożarnictwa prowadzą szkolenie kwalifikacyjne i specjalizujące.

4. Ukończenie szkoły oficerów pożarnictwa w zakresie kwalifikacyjnym uprawnia do zajmowania stanowisk oficerskich oraz do uzyskania stopnia oficerskiego w służbie pożarniczej.

5. Ukończenie szkoły oficerów pożarnictwa w zakresie specjalizującym uprawnia do zajmowania stanowisk oficerskich, dla których wymagane jest specjalne wyszkolenie pożarnicze, oraz do uzyskania stopnia oficerskiego w służbie pożarniczej.

6. Komendant Główny Straży Pożarnych może wyrazić zgodę na przyjęcie do szkoły oficerów pożarnictwa osób posiadających już stopnie oficerskie, jeżeli uzna za konieczne przeszkolenie lub doszkolenie takich osób.

§ 4. 1. Podoficerskie szkoły pożarnicze prowadzą systemem kursowym podoficerskie szkolenie kwalifikacyjne i specjalizujące.

2. Ukończenie podoficerskiej szkoły pożarniczej w zakresie kwalifikacyjnym uprawnia do zajmowania stanowisk podoficerskich oraz do uzyskania stopnia podoficerskiego w służbie pożarniczej.

3. Ukończenie podoficerskiej szkoły pożarniczej w zakresie specjalizującym uprawnia do zajmowania stanowisk podoficerskich, dla których wymagane jest specjalne wyszkolenie pożarnicze, oraz do uzyskania stopnia podoficerskiego w służbie pożarniczej.

4. Komendant Główny Straży Pożarnych może zlecić podoficerskim szkołom pożarniczym prowadzenie innych rodzajów szkolenia poza podoficerskim.

5. Komendant Główny Straży Pożarnych może wyrazić zgodę na przyjęcie do podoficerskiej szkoły pożarniczej osób posiadających już stopnie podoficerskie, jeżeli uzna za konieczne przeszkolenie lub doszkolenie takich osób.

§ 5. 1. Ośrodki szkolenia pożarniczego powołane są do prowadzenia szkolenia instruktorskiego mającego na celu przygotowanie pod względem fachowo-pożarniczym kadr strażackich do pełnienia służby w terenowych i zakładowych strażach pożarnych.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych może zlecić ośrodkowi szkolenia pożarniczego przeprowadzenie innego rodzaju szkolenia poza wymienionym w ust. 1.

§ 6. 1. Wymienione w § 1 szkoły i ośrodki szkolenia pożarniczego stanowią samodzielne jednostki organizacyjne i budżetowe, podległe bezpośrednio Komendzie Główniej Straży Pożarnych.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali w regulaminie służbowym szkół i ośrodków zasady współdziałania tych szkół i ośrodków z wojewódzkimi komendantami straży pożarnych.

§ 7. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali podział i rodzaje szkolenia pożarniczego oraz szczegółowe kwalifikacje, jakim powinni odpowiadać kandydaci przyjmowani na szkolenie.

§ 8. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej regulamin organizacyjny szkół i ośrodków szkolenia pożarniczego.

§ 9. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali regulamin służbowy szkół i ośrodków szkolenia pożarniczego.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

890

OKÓLNIAK MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 19 lipca 1954 r.

w sprawie używania pojazdów samochodowych jednostek gospodarki uspołecznionej przez zespoły pracowników tych jednostek w akcji łączności miasta ze wsią.

Wobec wynikłych wątpliwości i zapytań ze strony poszczególnych jednostek gospodarki uspołecznionej oraz niektórych ministerstw co do zasad używania i opłat za używanie pojazdów samochodowych tych jednostek do wyjazdów pracowniczych w ramach organizowanej akcji łączności miasta ze wsią wyjaśnia się, że zgodnie z § 6 pkt 3 okólnika nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1950 r. o samochodach funkcyjnych, o służbowym i pozasłużbowym używaniu pojazdów mechanicznych, o garażowaniu oraz o wprowadzeniu kontroli społecznej w gospodarce samochodowej (Monitor Polski Nr A-17, poz. 177) używanie pojazdów samochodowych jednostek gospodarki uspołecznionej do powyższych wyjazdów powinno być traktowane na analogicznych zasadach, jak przy wyjazdach dla potrzeb służbowych.

Ocena, czy wyjazd jest podejmowany istotnie w celu niesienia pomocy wsi i czy użycie samochodu jed-

nostki jest konieczne, należy zgodnie z wyżej wymienionym okólnikiem nr 4 Prezesa Rady Ministrów do przełożonego jednostki organizacyjnej, do której przydzielony jest pojazd, a w ministerstwie — do dyrektora departamentu, któremu podlega gospodarka samochodowa, o ile właściwy minister nie zarządzi inaczej.

Zwraca się równocześnie uwagę na obowiązek właściwego wykorzystania ładowności pojazdów używanych w ramach organizowanej akcji łączności miasta ze wsią w celu uniknięcia nieekonomicznych przewozów pojedynczych osób pojazdem ciężarowym oraz na konieczność przestrzegania innych przepisów obowiązujących w zakresie korzystania z taboru ciężarowego przy przewozie osób.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. *J. Burgin*